

Karkonoski Park Narodowy

Karkonoski Park Narodowy, utworzony 16 stycznia 1959 roku, jest jednym z 23 parków narodowych na terenie Polski. Park znajduje się w południowo – zachodniej części kraju przy granicy państwowej z Czechami. Położony jest w Sudetach Zachodnich i obejmuje szczytowe partie Karkonoszy z głównym szczytem Śnieżką. Powierzchnia parku to 5 575 ha, w tym 1 718 ha obszarów ochrony ścisłej, zajmujący całe piętro kosodrzewiny i piętro alpejskie. Obszar KPN podzielony jest na sześć obwodów ochronnych. Ponadto w obręb Karkonoskiego Parku Narodowego wchodzi dwie esklawy: Wodospad Szklarki i Chojnik. Park charakteryzuje się bogatą i urozmaiconą rzeźbą – grupy skał o fantastycznych kształtach, rumowiska skalne, gołoborza, cyrki polodowcowe i jeziora skalne. Najbardziej znanymi skałkami i jednocześnie najczęściej odwiedzanymi są: *Pielgrzymy*, *Trzy Świnki*, *Końskie Łby*, *Kukułcze Skały*. Cyrki polodowcowe są wynikiem ostatniego zlodowacenia. Bardzo charakterystyczne są *Mały i Wielki Staw*, a także *Śnieżne Kotły*. Interesująca jest Równia pod Śnieżką z wbijającym się ponad nią ostańcem zwietrzelinowym jakim jest Śnieżka. W Parku występuje ponad tysiąc gatunków roślin oraz wiele gatunków zwierząt leśnych – ok. 40 gatunków ssaków, m.in. bobry, sarny, lisy oraz 16 gatunków nietoperzy. Ciekawostką Parku jest muflon introdukowany na początku XX wieku z Korsyki.

Ponadto żyje tu 90 gatunków ptaków, między innymi włośchatka, sóweczka, cietrzew, głuszc, drozd obrożny, płochacz halny. W Parku ochronie podlegają najcenniejsze przyrodniczo i najpiękniejsze krajobrazowo tereny: torfowiska wysokie, zarośla kosówki, gołoborza, kotły polodowcowe – wypełnione niekiedy stawami, zbiorowiska traworośli, ziołorośli, borówczysk. Poza obszarami ochrony ścisłej wyznaczono także rozległą na 11 265 ha strefę ochronną, która obejmuje niższą i wyższą strefę lasów.

Lasy Parku wykazują zróżnicowanie pionowe. W pasach dolnym i górnym (zwanym reglami) występują przede wszystkim świerki i buki oraz w mniejszej ilości: modrzewie, jawory, lipy, jarzębiny, jodły. Wyróżnia się tu również piętro kosodrzewiny, a powyżej sferę alpejskich roślin skalnych.

Wstęp na teren KPN jest płatny. Park posiada 112 km szlaków turystycznych pieszych, są także szlaki narciarskie, w tym 17 km nartostrad. W szczytowe partie prowadzą dwie kolejki linowe.

Program wycieczki do Karkonoskiego Parku Narodowego

1. Zwiedzanie ekspozycji „Wirtualne Karkonosze” w Centrum Edukacji Ekologicznej w Szklarskiej Porębie.
2. Zajęcia Edukacyjne w CEE w Szklarskiej Porębie poświęcone florze i faunie Karkonoszy.
3. Zajęcia edukacyjne – ścieżka przyrodnicza do wodospadu Szklarki.
4. Wjazd wyciągiem krzesełkowym na Kopę – przejście na Śnieżkę.
5. Zjazd wyciągiem z Kopy.
6. Zwiedzanie Świątyni Wang.

Wycieczka do Karkonoskiego Parku Narodowego

W dniach 14 – 15 września 2012 roku uczniowie klas IV – VI uczestniczyli w wycieczce do Karkonoskiego Parku Narodowego. 14 września 2012 roku o godzinie 6:00 zebraliśmy się wraz z opiekunami – panią Ewą Miller, panem Andrzejem Nowakiem i panem Sylwestrem Nowakiem przed naszą szkołą, aby stamtąd wyruszyć do Szklarskiej Poręby. Program wycieczki był bardzo bogaty.

Najpierw w Szklarskiej Porębie udaliśmy się do Centrum Edukacji Ekologicznej Karkonoskiego Parku Narodowego, gdzie uczestniczyliśmy w zajęciach dydaktycznych dotyczących KPN – jego położenia, historii, fauny i flory. Oglądaliśmy też ekspozycję „Wirtualne Karkonosze”.

Następnie z dolnej stacji wyciągu na Szrenicę podziwialiśmy najwyższy szczyt wznoszący się nad miastem, malowniczo położony staw i skały o charakterystycznych kształtach i nazwach: Pielgrzymy, Trzy Świnki, Końskie Łby, Kukułcze Skały.

Później, w ramach zajęć edukacyjnych, przeszliśmy do jednego z ładniejszych karkonoskich wodospadów – „Wodospadu Szklarki”. Jest to drugi co do wysokości, po Wodospadzie Kamieńczyka, wodospad w polskich Karkonoszach. Usytuowany jest na wysokości 520 m n.p.m. i ma 13,3 m wysokości.

Ze Szklarskiej Poręby pojechaliśmy do Karpacza, gdzie zakwaterowaliśmy się w SSM „Liczyrzepa”. Następnego dnia wjechaliśmy wyciągiem krzeselkowym na Kope, dalej poszliśmy pieszo do górskiego schroniska „Domu Śląskiego”. Tutaj odpoczywaliśmy i nabieraliśmy sił do dalszej wędrówki, żeby zdobyć najwyższy szczyt Karkonoszy - Śnieżkę.

Po wyczerpującej wędrówce czarnym szlakiem dotarliśmy na Śnieżkę. Podziwialiśmy piękne widoki rozpościerające się zarówno po stronie polskiej jak i czeskiej. Z rąk Liczyrzepy „Ducha Gór” otrzymaliśmy certyfikat zdobywcy. Ze szczytu łatwiejszym szlakiem zeszliśmy do wyciągu i zjechaliśmy w dół.

Ostatnim punktem wycieczki było zwiedzanie najcenniejszego zabytku Karpacza – dwunastowiecznej Świątyni Wang zbudowanej w Norwegii, a przywiezionej w Karkonosze w 1842 roku. Obok świątyni znajduje się zabytkowy cmentarz, z którego rozciąga się piękny widok na Kotlinę Jeleniogórską i Karkonosze. Po dniu pełnym wrażeń i przeżyć wyruszyliśmy w drogę powrotną.